

MUSZKA SÁNDOR

Dalolt a nyár

*Neki a nőnek
Kinek bár nevét sem tudom
S a kocsmá mélyéről
Szobára vitt*

*S az úton házáig
Dúdolt fülembe
S reggelre kelve
Maradhat itt*

*Szólott s hozzám bujt
S éltem sült húson
A tornácra ültünk
Ha eljött az est*

*Habzó söröktől
Nagyot nevetve
S bort is ihattam
Ha lankadt a kedv*

*Aztán én persze
Ezt is megunva
Az ablakon átall
Míg dolgára ment*

*Szöktem s utamra
Terült a zápor
S ezer virágban
Dalolt a nyárest.*

Róla

*Régvolt nyarokról
 Egy lányról mesélek
 Ki egykor az égbe lopva szívem
 Lázvert szeméről
 Ma róla mesélek
 Méz íz ajkáról
 Ki engem igen
 Az útról házáig
 Erdőkön átall
 Vizek medrében
 Falvakon át
 Árnyas kertjéről
 Hol hósín ruhában
 Várt rám türelme
 Sok éjen át
 S megjön remélte
 Én a bolond bús
 Bitang szerelme
 S a kerteken át
 A téljött lopózva
 És semmit felőlem
 S ő fogyván a holddal
 Nem várt tovább.*